

KÁVÉFŐZŐK SZAKLAPJA

A magyarországi kávéfőzők és segéd munkások érdekeit védő szak- és társadalmi havilap.
A KÁVÉFŐZŐK SZAKEGYESÜLETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre --- 1 kor. 68 fill.
Fél évre --- 84
Egyes szám ára 14 fillér.

Megjelenik minden hó első szombatján.

Előfizetések SCHÖNHERR JÓZSEF czimére:
VII., Dob-utca 72, 1. em. 10 küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII., Dob-utca 72. szám, 1. em. 10.
Ide küldendők a lapot illető közlemények.
Szerkesztővel értekezni mindennap lehet.

Meghívó.

A budapesti kávéfőzők szakegyesülete 1905. évi december hó 26-án, kedden, saját helyiségében, VII., Dob-utca 72. sz. alatt, könyvtára javára

kedélyes estélyt

rendez, melyre a szaktársakat és hozzá tartozóit tisztelettel meghívja a rendezőség.

Béke!

Három hónapi kérlelhetetlen harc után *békét* kötöttek azok, akik három hónap előtt kimondták, hogy a kávéfőzők szervezetével többé szóba sem állnak, annak tagjait nem alkalmazzák. S ez így van jól...

Végre a józan ész győzött az elfogultságon, mert a t. kávé urak makacsságánál csak az elfogultságuk volt nagyobb akkor, amikor a munkásaik megbízottai által benyújtott emlékirat alapján velük tárgyalásba nem bocsátkoztak. Mert mi történt volna, ha a két fél összeül tárgyalni? Az, hogy mindkét fél igyekezett volna a felmerülő ellentéteket kiegyenlíteni az által, hogy a

munkáltatók ígértek volna, a munkások engedtek volna követelésükből.

És éppen azért, mert a két fél megbízottai egymással nem érintkezettek, következett be a mi bérharcunk, ami igaz, a mi leveretésünkkel végződött.

Hej, pedig ha a munkáltatók annak idején tárgyaltak volna a munkások megbízottaiival, mennyi kellemetlenségtől szabadultak volna meg a munkáltatók.

Mi meg vagyunk győződve, hogy a t. főnökök urak egy része még ma is abban a meggyőződésben él, hogy a vezetőségnek része volt abban a harcban, amit a levert sztrájk után a munkások a munkáltatókkal szemben folytattak.

Nem!

Lehet-e olyan munkástömeget vezetni, amelyet annyira elkeserítettek a munkáltatók, mint a kávéfőzőket?

Hisz méltán a legmagasabb fokra hághatott a mi elkeseredésünk akkor, amikor a kávéosok kimondták határozatilag, hogy szakegyeleti tagot nem alkalmaznak s ilyen értelmű nyilatkozatokat vettek a munkásoktól s ez a határozat egyértelmű azzal, hogy a kávéfőző évi keresetének 30%-át kény-

telen lett volna az ügynököknek adni s továbbra is. mint a vásári árut, adtak-vettek volna bennünket.

Hogy az ipartársulat az ő közvetítő irodájának a felállításával akarta a kávéfőzőket megteveszteni, hát bizony ez már beszáradt lépvessző, mert a szervezett munkások jól tudják, mit jelentenek az ipartársulati munkaközvetítők. Tudják azt nagyon jól a munkások, hogy az ilyen közvetítő hivatalok szállítják a sztrájk töröket és arra jók, hogy a munkabéreket leszállítsák s a munkás önértetét kiökljék.

Bizony egy ilyen elkeserített tömeget nem kell vezetni, mert annak minden egyes tagja vezető volt abban, hogy valami módon megszerezze azt, amihez neki, mint embernek jussa van.

És amint látjuk meg is szerezte azt.

Igen! Megszerezte háborúval a *«békét»*, amely béke, mindkét részről, elismerjük, kívánatos volt.

Már most mi részünkről annak az óhajunknak adunk kifejezést, hogy a tek. Ipartársulat a t. tagjaival azokat a pontokat be is tartatja, különösen felhívjuk a figyelmét a *szabadnapok* megadására és a közvetítés igénybevételére.

TÁRCZA.

A sztrájk.

írta: Sch. J.

A munkások gyűlést tartanak, összejöttek, hogy határozzanak tarthatatlan helyzetük felett. Szónokuk feláll s beszélni kezd, mondván:

Testvérek! Összejöttünk, hogy megbeszéljük szerencsétlenségünk okait.

Testvérek! Mi folyton panaszkodunk azon, hogy dolgozunk kora reggeltől késő estig, vagy estétől reggelig s mégis kopottak vagyunk, nélkülözni kénytelen velünk együtt családunk is. Nézzetek körül, mindannyian kiaszott csontvázak vagyunk, a tőke kiszívja életerőnket, annyira leszorítja munkabérünket, hogy nem tudunk táplálkozni, nem tudunk lakni, gyermekeink rongyokban járnak, fűtetlen szobákban hálnak. De nézzétek a tőkésosztályt. A pompa, a jólét veszi körül őket.

Testvérek! Bárhova lát szemetek, látjátok a magashanyuló palotákat, azokban pazar fényvel berendezett szalonokat, a kandalló tüze mellett sütkérező uri csemetét a nevelővel. Milyen fordított képe ez az életnek. Mi, akik dolgozunk, nyomorban élünk s a másik, aki nem dolgozik, fény, pompa, jólét veszi körül. Az elhangzott igazságok a szíveikig hatoltak, a tömeg fellázadt az igazságtalanság ellen, kimondták a sztrájkot. Követeléseiket beadták a munkáltatóknak.

* * *

Karácson est van, a szeretet ünnepe. A fényes paloták ablakai ki vannak világítva, a gyermekszobákban dusan megrakott karácsonyfák körül vidám arczu gyermekeket láthatunk örvendezni, amint a nevelő rendezgeti a különféle drága csecsebecskéket. Amint a külvárosba érünk, egy oduforma pinczelakásból egy pislogó lámpafény tűnik föl, hol három didergő gyermek nyöszörögve mondják anyjuknak — éhes vagyok. Azonban az asszony mintha ügyet sem

vetne a porontyokra, az urával a következő párbeszédet folytatja:

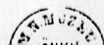
— Ugy-e megmondtam, hogy így fogsz járni. Nem-e jobb lett volna a sztrájk után megkérni az urat, hogy vegyen vissza s azt a sztrájk törőt küldje el, mert te éveig hiúsággal dolgoztál. Mit nyertél az öntudatos-sággal? Azt, hogy éhezünk gyermekeinkkel együtt s látod, az általad gyűlölt sztrájk törő biztosítva van, hogy nem küldik el, dolgozhat ameddig akar.

* * *

A külváros egyik utcásarkán egy gyár közelében látunk egy újságárust, egy keze hiányzik, mert a gép leszakította.

Igaz, hogy sztrájk törő volt, mégis mikor nyomorék lett, kidobták az utcára. De azért vigasztalódott, mert ahányszor a gyárost az útja arra vitte, mindég kapott tőle egy krajczárt s a lapot nem vette el.

És az a munkás, aki később vissza került a munkába, az elvette ugyan az újságot, de adott érte két krajczárt.

Mi a mi részünkről be fogjuk tartani az egyezség pontjait, mert tartós béke csakis így biztosítható, ha a közösen kötött szerződés pontjait szigorúan, a gyakorlati életbe december 15-től át is vesszük.

Mi hisszük, hogy a t. főnök urak is levonták a multból a tanulságot s nem fognak újabb nehézségeket támasztani a szerződésben foglalt pontok megtartása elé, hanem alkalmazkodnak annak minden egyes tételéhez.

Szaktársak! Ti pedig most már ne késsetek egy percig sem élni a megadott jogaitokkal, hanem tartsátok be a szerződés által biztosított jogaitokat és kötelességeiteket.

Nem akarjuk hinni, hogy ezután is akadjon köztetek olyan gyáva áruló, aki el engedje a szabadnapját ott, ahol a szerződés biztosítja.

Szaktársak! Gondoljatok az elmúlt három hónapra. Egy nehéz lidércnyomástól szabadultatok meg, azért ki a pihenő napon a szabad természetadta levegőre s szívjátok magatokba a szabadság szellemét, hogy harcos katonai legyetek szervezetünknek, hogy annak megerősítéséből mind-egyitek kivehesse a részét. Azért minél előbb a kint levőket igyekezzetek behozni a szervezetbe, hogy ott mielőbb megismerhessük a modern eszméket, hogy a annak segítségével hasznára válhassunk családjainknak és saját magunknak, hogy végre béke legyen.

Taggyűlés.

Folyó hó 17-én nagy számban jelentek meg szaktársaink taggyűlésünkön, ami érthető is volt, mert arról volt szó, hogy a békepontokat megismerjük.

Kéjöl Károly elnök megnyitja a gyűlést és vázolja a sztrájk elvesztésének okait. Kimutatja, hogy a mi szaktársaink nagyrésze, sajnos, csak 48 óráig tartott ki a sztrájk mellett, azután mint a meghunyászkodó kutyák, árulókká váltak. Szomorú dolog, hogy a kávéfőzők nagyrésze oly nehezen tud fölemelkedni az osztálytudatos munkások sorába, de most békét kötöttünk a munkáltatókkal s a békét fel is fogjuk használni, hogy azokat a pecsovicus, szolgalelkű szaktársakat becsületes munkásokká neveljük. Ezután nem fogunk keztyűs kézzel bánni azokkal, akik az egyesületet elhanyagolják, mert a szerződés értelmében csakis szakszerveleti tagokat alkalmaznak a főnökök. Eddig is az volt a baj, hogy a saját embereink jobban megnehezítették a saját ügyünk előbbrevitelét, mint sok főnök. De lesz rá gondunk, hogy ezután egyforma elbánásban részesítsük ellenségünket, legyen az munkás vagy munkaadó.

Ezután Schönherr titkár pontonként ismereti az ipartársulattal megkötött egyezményt. Felhívja a megjelenteket, hogy a megkötött egyezmény pontjaihoz tartásuk magukat s követeljük annak szigorú betartását a főnököktől is. Kéri a szaktársakat, hogy ügyeljenek arra, ha az egyezmény bármely rész-

ről be nem tartanék, azt el ne mulasztják a titkárnál bejelenteni, mert csak így lesz lehetséges ellenőrzést gyakorolni. Végül felkéri a szaktársakat szervezetünk kiépítésén való közreműködésre, hogy az elmulasztottakat mielőbb helyrehozhassuk.

Az ipartársulattal kötött egyezmény a következők:

1. Az ipartársulati tagok üzletében alkalmazott konyhaszemélyzet közvetítésére nézve a budapesti kávéfőzők szakszervelete illetékes; ha azonban a konyhaszemélyzet köréből új hasonló egyesület alakulna, ez a közvetítésre csak akkor tarthat igényt, ha ezt az ipartársulat közgyűlése határozatilag kimondja.

2. Az előző pontban megadott közvetítési jog nem zárja ki azt, hogy egyes munkaadók magánúton alkalmazottakat fölvehessenek, kötelesek azonban az ily módon fölvetett munkások a kávéfőzők szakszerveületébe tagokul beiratkozni, viszont azonban az egyesület azok fölvetését meg nem tagadhatja.

Az ügynökök által való közvetítés föltétlenül kikötöttik, hogy az alkalmazottak közvetítési díjjal semmi körülmények között sem terhelhetők.

3. A szakszerveület nem emelhet kifogást az ellen, ha az ipartársulati tagok üzleteikben nőmunkásokat alkalmaznak.

4. A fölmondási idő az összes konyhai alkalmazottakra nézve a Budapesten már emberemlékezet óta érvényben levő szokáshoz képest kölcsönösen három (3) napban állapítatik meg.

5. Az ipartársulat folytatja és befejezi a társulati munkaközvetítő felállítására irányuló folyamatban levő tárgyalásokat, a közvetítő tényleges életbeléptetését azonban felfüggeszti és a közvetítést csak azon esetben lépteti életbe, ha a szakszerveület a jelen egyezségről elvállalt kötelezettségeinek nem felel meg.

6. A kávéfőzőknek hetenkint egy hétköznapra eső teljes 24 órai munkaszünet adandó. A szabadságot élvező munkás a szüneti napra fizetését megkapja, de ételpénzre igényt nem tarthat. A szabadnapos munkás helyettesítéséről a munkaadó saját belátása szerint gondoskodik, kisegítőt venni nem köteles.

7. A konyhalegényeknek (háziszolgáknak) két hetenkint adatik egy hétköznapra eső teljes 24 órai munkaszünet. A szabadnapos munkás fizetésére és helyettesítésére nézve az előző pont rendelkezése irányadó.

A 6. és 7. pontra nézve megjegyeztetik, hogy oly egészen kis üzletekre nézve, amelyekre a szabadnap megadása elviselhetetlen terhet róna, e követeléstől a szakszerveület méltányosságából eltekint.

8. Kisegítés esetén a kisegítő munkabére és pedig a) a kávéfőző kospénzzel együtt: nagyobb üzletekben napi 4 kor., közepes és kis üzletekben napi 3 kor. 50 fill.; b) a konyhalegény kospénzzel együtt: nagyobb üzletekben 3 kor., közepes és kis üzletekben napi 2 kor. 50 fill.

9. A budapesti kávéfőzők szakszervelete felelősséget vállal az iránt, hogy a közvetítést részrehajlatlanul, a munkaadók és munkások megelégedésére, gyorsan és pontosan fogja teljesíteni, mindenkor szakszerűen képzett és tisztességtudó egyéneket fog közvetíteni és felelősséget vállal az iránt is, hogy a budapesti kávéházakban az utóbbi időben

előfordult zavargások többé ismétlődni nem fognak.

10. Ezen egyezség megkötésével az ipartársulat 1905 szeptember 18-iki közgyűlésének az a határozata, mely szerint az ipartársulat tagjai üzleteikben szakszerveületi tagot nem alkalmaznak, tárgytalanná vált és hatályon kívül helyeztetik.

11. Az előző pont rendelkezésének megfelelően a munkaadók a sztrájkban részt vett személyzet egyetlen tagját sem mellőzik, viszont a szakszerveület sem jogosult a sztrájkban részt nem vett személyzetet az egyesületből kizárni, vagy bármely módon üldözni.

12. Ezen egyezség hat évre köttetik, ezen idő alatt egyik részről sem módosítható és az aláírás napján lép életbe.

Ezen egyezség mindkét részről elfogadatik és aláíratik és annak pontos betartására mindegyik fél kötelezi magát.

Budapest, 1905 december 15.

A budapesti kávéfőzők szakszerveletéről

Kéjöl Károly,
elnök.

Schönherr József,
titkár.

(P. H.)

A budapesti kávéipartársulatról

Némái Antal,
elnök.

Kemény Géza,
titkár.

(P. H.)

A béke után.

Miután ifjú szakszerveületünk a szervezett kávéfőzők teljes három hónapig tartó kemény küzdelme után tisztességes békét kötött, szükséges az, hogy megállapítsuk, mi a nyereségünk és mit veszítettünk. Hogy a békepontok teljesen kielégítőnek benünket, azt nem állítjuk, de igenis alapját képezik a további előrehaladásnak.

Tudjuk azt, hogy a háború, a harc rendszerint mind a két fél részéről áldozatot követel; éppen így történt a mi hosszú küzdelmünkben, ahol az ellenfelünk, a munkáltatók egyáltalában nem értek el semmit, de egy nagy tanulságot kell, hogy levonjanak a történetekből. És pedig: ki kell vetközni abból az ósdi, régi gondolkodásmódból, hogy munkásaitok továbbra is gépeknek és nem érző, gondolkodni nem tudó embereknek tekintsek. Meg kell tanulniok azt, hogy mi az ő kényelmükért, jólétükért feláldozzuk magunkat, dolgozunk, fáradsunk, — akkor azt a jogot, hogy nekünk követeléseink is legyenek: fel nem adjuk. Tudniok kell azt, hogy mi emberek akarunk lenni; élni akarunk; családunk van, gyermekeink vannak, akik tőlünk kérnek, sőt követelnek. A társadalom követeli tőlünk, hogy tisztességesen neveljük fel a gyermekeinket, mi pedig követeljük azoktól, akiknek egész életünkön át dolgozunk, azt, hogy szünnék meg az a szegényteljes állapot, hogy munkások, akik dolgoznak naponta 14—16 órát, akik nincsenek munkanélkül és mégis kénytelenek nyomorogni s éppen csak az éhhaláltól vannak megmentve. Most a béke után már ismét találkozunk munkaadókkal, akik vonakodnak a kikötött, hetenkinti szabadnapot megadni a munkásainknak. De csalódnunk fognak, ha azt hiszik, hogy sikerülni fog kibujni ezeknek a munkaadóknak kötelezettségeik alól. A szervezett munkásság tudni fogja a módját, hogy mi módon kell megvédeni a munkások jogait. Viszont kell, hogy mi is levonjunk a tanulságot az első

nagy megpróbáltatásból és itt kell, hogy visszatérjünk a sztrájk előtti időkre is. Tudjuk azt, hogy a vezetőség számtalan gyűlésen folyton a legméltányosabb álláspontra helyezkedett a munkaadókkal szemben; hirdette a higgadságot, a józan megfontolást minden kérdésben. ...s hogy ennek dacára kitört a harc, mit láttunk?! Azt, hogy azok, akik sorainkban a legerősebb harcot hirdették, akik a mellüket verték, nagy hangon hirdették a bátorságot, már a sztrájk kitörése után, a második-harmadnapon gyáván megfuttak. Minő aljas szerep ez, munkástársak akkor, amikor évekig tartó munka után már-már tető alá került volna a házunk, amelyet nagy fáradtsággal közösen építettünk és amikor ez a ház fejünk felett kigyuladt, ahelyett, hogy minden egyes ember, kinek a szive és esze helyén van, az oltáshoz látott volna, akadnak hitványak, gyávák, akik cserbe hagyva mindent megfuttak.

Ítélj meg minden egyes szaktárs, minő eljárás ez. Nem érdemlik-e meg utálatunkat és megvetésünket ezek a hitvány, gyáva alakok. Most pedig, amikor az önfeláldozó, a fáradtságot nem ismerő munkástársaink kitartásának ismét eredménye van, amikor egy olyan egyezséget kötöttünk, amelynek alapján ismét tisztességes föltételekhez jutottunk, amikor látják azt, hogy a házunk nem égett porrá: ismét megjelennek körünkben. Még most félénkek, még most csak lopva jönnek; csendben távoznak, várnak, míg feledésbe megy gyalázatos tettük.

En azt mondom, hogy csalódnai fognak; megbélyegezzük őket, méltó büntetésüket el kell venniük, újjal kell rámutatnunk a gaz árulókra, hitelt szavaiknak többé ne adjunk, helyük alól van, mert ők képezik az öntudatos szervezett munkásságnak az ugynevezett salakját.

Párbeszéd a sztrájk után.

Kávéfőző: Jó napot kívánok, nagyságos főnök ur.

Kávés: (Fölvágja fejét, ránéz az eléte állóra): Mit akar?

Kávéfőző: N... a... nagyságos ur a... a Seidli küldött felvételre.

Kávés: Sztrájkolt maga?

Kávéfőző: I... g... nem!

Kávés: Tagja a szakegyületnek?

Kávéfőző: I... Nem!

Kávés: Maga igen zavartan beszél. Bizonyosan tagja a szakegyületnek. Én csak olyan munkást alkalmazok, aki megtagadja a szakegyületét és megfogadja, hogy többé nem fog semmiféle együletnek a tagja lenni.

Kávés: Nagyságos főnök ur, én mindent aláírok és megfogadom, hogy...

Kávés: No... Mit fogad meg?

Kávés: Azt, hogy tagja maradok a szakegyületnek.

Kávés: (Dühösen ordít): Maga anarchista! — Takarodjék! Nem használhatom.

Második párbeszéd.

Konyhalegény: Főnök ur! az ipartársulatól vagyok küldve, konyhalegénynek.

Kávés: Nekem háziszolga kell!
Konyhalegény: Azt is értem.
Kávés: Mit ért?
Konyhalegény: Hát a konyhalegénységet.

Kávés: Mondtam, hogy nekem háziszolga kell.
Konyhalegény: Értek én ahhoz is.
Kávés: Mihez ért?
Konyhalegény: A söpréshez.
Kávés: Nálam mindent kell érteni.

Konyhal.: Érték én mindent, söpörni, tisztogatni, mosogatni, kávét darálni, cipőt pucolni, kávét főzni vagy...

Kávés: Elég! Adja ide a könyvét és dolgozzon.
A konyhalegény megy dolgozni.

Kávés: Utánna szól: Jőjjön csak ide.
Konyhalegény: Parancsoljon főnök ur.
Kávés: Tagja a szakegyületnek?
Konyhalegény: Igen.
Kávés: Lépjen ki, akkor dolgozhat.

Konyhal.: Ha a főnök ur kilép az ipartestületből, akkor majd én is kilépek az egyletből. Alázszolgája!

SZEMLE.

Figyelmeztetés! A szaktársak a mai nappal kézhez kapják a megkötött szerződést, melynek pontjait minden becsületes kávéfőző- és konyhalegénynek be kell tartani. Czélserű lesz minden konyhán az egyezményből egy példányt kifüggeszteni, amit a szaktársak a lapból kivághatnak.

A szervező-bizottság folyó hó 27-én este ülést tart.

Figyelem! Kérnek a dalárda tagjai, hogy folyó hó 25-én, este 8 órakor az egyleti helyiségben próbára megjeleni szíveskedjenek. *Az ünökség.*

Figyelem szaktársak! Ez után tudatjuk, hogy minden kedden d. u. 4—5-ig és minden szerdán este 8—9-ig felolvasás tartatik az egyesület helyiségében. Minden szaktársnak kötelessége megjeleni.

Munkánélküli segélyben részesültek
Tanai József 6.—, Tánzos János 6.—, Csermga Gyula 6.—.

Nyugtások. Tőzse 3.20, Múcsarnok 2.40, Menton 2.—, Múzeum 3.—, Nagy Zs. 1.—, Juhász A. 2.—, Corvin 3.—, Ruzs M. 1.— Kovács Ferencz által, Kovács F. —.60, Száraz L. —.60, U. F. 1.—, L. X. —.40, Grünwald J. —.40. M. Endre —.60, Ankonovich J. —.60, Ligethy —.40, N. N. 2.—, Kozma J. —.30, Margitka —.20, Szabó M. 1.—, Nemcsák Mihály 2.—, Damoszai P. 1.—, N. N. —.50, Nagy D. 1.—.

A Magyar Pinczerek Lapja is, mint a rokon-szakma organuma, megemlékszik sztrájkunkról és a többek között azt mondja: *«A kávéfőzők sztrájkja még mindeztideig nem ért véget. Ránk (már mint Trenk Emilre nézve teljesen érdektelen, hogy ebben a rozs-szul megindított bérmozgalomban melyik fél felé hajlik a győzelem.) Végül lelketlen izgatónak beszél ez a lap, amely arra vállalkozott (vagy kellett volna vállalkoznia), hogy az elnyomott pinczéréség ügyét előbbre vigye.*

Halljátok kávéfőzők! A *Mope* hivatalos közlönyének teljesen mindegy, akár a kávé-

sok, akár mi munkások kerülünk ki győztesen a bérharczából. Hát irhat-e így egy a munkásokat becsületesen védő szaklap? Nem! Micsoda konzervatív szellem kell ahoz, hogy egy munkás-szaklapnak egyre megy, akár a munkaadó, akár a munkás kerül ki győztesen egy sztrájkból. Azokat a lelketlen izgatónak pedig a pinczerek is megtalálják maguk közt, például a munkánélküliek éhezésében. Mi tudjuk, hogy a cikkiró a szocialistákban keresi az izgatónak, akárcsak egy legmegrökönyösödöttebb polgári sajtókuvasz. Az ilyen szellemben irt munkás-szaklap jó lehet *arra a bizonyos czelra*, de semmiesetre sem a pinczéréség érdekeinek megvédésére. Ugyancsak a Magyar Pinczerek Lapja 5-ik számában a következőket írja:

«A kávéfőzők sztrájkja immár csak volt és ime minden visszatért a régi mederbe. Amíg a küzdelem tartott, nem szólottunk, de figyelmeztettük kartársainkat, hogy semlegesek maradjanak»...

Mire így folytatja nagy semlegességét a nevezett lap: *«Azt hiszszük, dicsekvés nélkül mondhatjuk, hogy a sztrájk méltányos befejezésében nekünk is nagy részünk van.»* Ezután még több kirohanásokat tesz az *«izgatónak ellen, amiből nagyon kiérezni a kávéfőzők tendenciája.*

Mi csak figyelmeztetjük a Magyar Pinczerek Lapjának t. szerkesztőjét, hogy máskor, ha már munkásügyekről ír, értsen is valamit a munkásügyekhez és legyen következetesebb. Tanácsoljuk, hogy előbb söpörjön a saját portáján, mielőtt mások küszöbén akar tisztogatni. Egyébként: a kutya ugat — a karaván halad...

December hóban elhelyezést nyertek: Dibok József, k. leg. (Múcsarnok áll.); Kovács József, áll. k. s. (Balaton); Egyed János, áll. k. főző (Piccolo); Lázár Mihály, áll. főző (Royal szálló); Molnár, kiseg. főző (Büchlerpén); Kósa Lajos, áll. főző (Hoch); Szabó Ádám, k. s. leg. (Fiume); Miklós György, áll. főző (Washington); Bartha Ferencz, k. s. leg. (Upor); Bamstark András, áll. főző (Seemann); Csicsali József, áll. főző (Helvetia); Torján J. k. s. leg. (Fiume); Jantos F., k. s. főző (Oktogon); Tóth, k. s. leg. (Munkácsi); Vincenz A., k. s. leg. (Seemann); Satura J., k. s. leg. (Bodó); Bereczky L., k. s. főző (Liberty); Pálkás Gy., k. s. főző (Pólgári); Molnár J., k. s. főző (Bodó); Zilahi J. k. s. főző (Szabadság); Szőke Károly, k. s. főző (Beliczai); Krajia Gy., áll. leg. (Menton); Hazuda L., k. s. főző (Silberschütz); Horváth Gy., k. s. főző (Hunyadi); Bartos J., áll. főző (Lónyai); Kéfol K., k. s. főző (Elite); Kereszturi F. áll. főző (Piccolo); Pál V., áll. leg. (Baross); Budai J., k. s. főző (Mandl); Nagy E., k. s. leg. (Órczi); Batta F., k. s. leg. (Hebel); Klausz Pál, áll. főző (Royal); Jantos Ferencz, k. s. főző (Terézvárosi); Róri Ferencz, áll. főző (Moulin Rouge); Pópa F., k. s. főző (Corvin); Budai J., áll. főző (Egervári); Német J. és Ambrus J., áll. főző (Commerce); Forján J., k. s. leg. (Árpád); Kopasz A., áll. főző (Holzer); Gipsz S., áll. főző (Hoch); Kocsis L., k. s. főző (Árpád); Tóth K., k. s. leg. (Munkácsi); Pallang A., áll. főző (Royal); Dolla J., áll. főző (Milano).

Népszava Naptára az 1906. évre. A magyar naptár-irodalom termékei között alig találunk csak egyet is, amely minden tekintetben az igazi, hamisítatlan kulturát, a nép önzetlen felvilágosítását és oktatását

szolgálná. A polgári vállalatok naptár-kiadványai valóságos melegágyai a sötét maradiságnak; valóságos beplántálói a közép-kori, előítéletes, babonás szellemnek. Otromba rémmeséikkel, izléstelen és ideg bomlasztó közleményeikkel kiölik a munkásnépből még azt a kevés radikális érzületet is, mely még a nagy elnyomatás daczára is megmaradt benne. Kivételt képez a nép igaz kalendáriuma, a Népszava Naptára, mely igazán nagyon elűt a másfajta polgári naptáraktól. Ez a munkásoknak készült naptár; kizárólag őket érdeklő ügyekkel foglalkozik és ezért minden igaz érzelmi munkásembernek kötelessége támogatni. A naptár ára 70 fillér. Kapható a Népszava-könyvkereskedésében, Budapest, VII., Nyár-utca 1. Ajánlatos minden szervezett munkásnak, hogy a néprontó törekvéseket szolgáló naptárak helyett a Népszava Naptárát szerezzé be. Ebben a mederben, német nyelven jelent meg ugyanott a «Volksstimme» is, mely német ajku munkásoknak van hivatva szolgálatot tenni.

Az általános, titkos választói jog érdekében a «Liga» egy rövid, de tartalmas füzetet bocsájtott ki. A füzetet dr. Krejcsi Rezső irta és történelmi alapon, meggyőző érvekkel bizonyítja, hogy a mostani válságból más menekvés nincs, mint az általános, titkos választói. A füzet 8 fillérért kapható a «Népszava» könyvkereskedésében.

A francia munkásszervezetek most megjelent jelentése érdekes számokat tartalmaz, a szervezetek mikénti fejlődéséről. Az alább feltüntetett számok igazolják, hogy az 1898-ik év óta a szervezett munkások száma csaknem megkétszereződött.

Év	Szervezet	Taglétszám
1898	2324	437793
1899	2361	419761
1900	2685	491647
1901	3287	588832
1902	3679	614173
1903	3934	643757
1904	4227	715576
1905	4625	781344

Az 1905-ik évben kimutatott 781.344 tag közül 69.405 a nőmunkás, ami az összegnek 8-9 százalékát teszi ki. A legtöbb taggal a szállítási és fuvarozási munkások szerepelnek, kiknek szövetségében 221.683 tag van; ez után sorakoznak a vas- és fémmunkások 90.380; a szövömmunkások 79.676 és a bányászok 79.277 taggal.

Az építőiparban foglalkoztatott szervezett munkások száma csak 52.480.

Kimutatás.

December hónapban tagjárulékot fizettek és újból beiratkoztak:

	korona
Andorfi J.	6.—
Ambrus S.	2.—
Bántó F.	6.—
Bene P.	4.—
Beck J.	6.—
Csicsali J.	2.—
Czakó M.	10.—
Cripri J.	4.—
Dombai J.	4.—
Darabos J.	2.—
Dormann J.	4.—
Fehér B.	4.—
Gyurás J.	4.—
Heizler J.	4.—
Horváth A.	4.—

	korona
Himai J.	2.—
Hideghéti G.	6.—
Ilykovies A.	4.—
Istvánfi J.	2.—
Izer V.	6.—
Juhász A.	2.—
Krausz F.	10.—
Kálmán J.	4.—
Kujedán J.	2.—
Krecsmár L.	2.—
Krajla Gy.	2.—
Kovács J.	2.—
Keszeg A.	10.—
Kovács F.	4.—
Luczai J.	4.—
Ladonyi A.	4.—
Laposa F.	10.—
Lassu J.	4.—
Molyai H.	8.—
Mihalik P.	2.—
Mendek G.	6.—
Marthe M.	2.—
Makrai J.	4.—
Mokrin J.	4.—
Meszlényi T.	4.—
Magyar J.	6.—
Németh J.	4.—
Nyársik J.	2.—
Nagy F.	4.—
Nagy L.	6.—
Pópa P.	6.—
Richter J.	2.—
Rebeles A.	4.—
Róth M.	2.—
Rupp J.	8.—
Rusz M.	4.—
Pál V.	6.—
Klausz P.	8.—
Németh J.	12.—
Hatos J.	4.—
Szakácsy N.	6.—
Denyavecz J.	4.—
Kozma L.	4.—
Horváth J.	4.—
Tanai J.	2.—
Pamatyai J.	10.—
Hajna J.	8.—
Kovács Gy.	4.—
Németh F.	6.—
Bagi A., új tag	4.30
Budai J., új tag	4.30
Fazekas J., új tag	4.30
Varga M., új tag	4.30
Tóth J., új tag	4.30
Miskolczi J., új tag	4.30
Szabó F., új tag	4.30
Tóth J., új tag	4.30
Oszikár V., új tag	4.30
Leiszter J., új tag	6.30
Kovács J., új tag	4.30
Geier J., új tag	4.30
Korák J., új tag	4.30
Jóó J., új tag	4.30
Rupp A., új tag	4.30
Boros F., új tag	4.30

Szaktársak! Olvassátok és terjeszszétek a Népszavát.

Kiadó: KÉFÖL KÁROLY.

Felelős szerkesztő: SCHÖNHERR IÓZSEF.

TELEFON 81 30.

BEITZ JÁNOS
műszertergályos, dákó- és billiárdgolyó-gyár
Budapest, VII., Akácza-utc a 52.
— Képes árjegyzéket ingyen küldök. —

TELEFON 13-06. TELEFON 13-06.

Ezredéves és országos kiállításon millenniumi nagy érmmel kitüntetve.

GÁLLIK LAJOS
rézműves-mester
Budapesten, VII., Kertész-utca 8.
☺☺☺

Ajánlja magát kávéház-, szálloda- és vendéglői konyhaberendezésre. ☺☺☺ Szállít kávéházi konyhatázhelyeket és mindennemű vörösréz főzőedényeket. Javítások és színezések pontosan és jutányos áron szállíttatnak.

Kitüntetve az Országos iparegyesület ezüst díszérmével, valamint az ezredéves orsz. kiállításon a kiállítás érmével.

LEFKOVITS I. ÉS TÁRSA

Csász. és kir. szabad. tekeasztal-, dákó- és elefántcsontgolyó-gyár. Teljes kávéházi berendezési vállalat.

Budapest, VI. ker., Király-utca 36. sz.

TELEFON-SZÁM: 14—74.

TELEFON-SZÁM: 14—74.